

Critics - Point

...2019...

Ὁ Μίλτος Λογιάδης διευθύνει... WCV!
καὶ τὸ γερμανοκορεάτη «πιανίστα» κ. 박

13/2019.

τοῦ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ.

ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΖΩ ΕΞ' ΑΡΧΗΣ ὅτι ἡ WCV (ἀρκτικόλεξα τῆς ἐπωνυμίας Wiener Concert Verein, δηλ. Ἑνωσις ἢ Σύλλογος Συναυλιῶν Βιέννης) μόνη τῆς υἱοθέτησε τὴν γαλλικὴ ἢ ἀγγλικὴ ὀρθογραφία Concert ἀντὶ τῆς ὀρθῆς γερμανικῆς Konzert. Τὸ γιατί δὲν καλοκατάλαβα καίτοι ἡ Βικιπαίδεια μόχθησεν γενναῖα ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς νὰ τὸ ἐξηγήσει. Μὴ τὸ ψάχνετε καλλίτερα. Σίγουρο εἶναι ὅτι ἡ ὀρχήστρα WCV ἀποτελεῖ ἐπίγονο τῆς Συμφωνικῆς τῆς Βιέννης (ἰδρ. 1900), δευτέρας τῆ τάξει μετὰ τὴν παγκοσμίου φήμης Φιλαρμονικὴ (ἰδρ. 1842). Ἡλικίας 32 μόνον ἐτῶν (νεαρότατη γιὰ τὴ Βιέννη), ἰδρύθηκε τὸ 1987 ἀπὸ μέλη τῆς ἀναφερθείσης Συμφωνικῆς, ὡς διευρυμένος σχηματισμὸς ὀρχήστρας δωματίου μὲ ρεπερτόριο μεγάλων βιεννέζων κλασσικῶν καὶ συγχρόνων δημιουργιῶν. Στὴν Ἑλλάδα ἐκλήθη ἀπὸ τὸ Μέγαρο γιὰ νὰ τὴν διευθύνει ὁ θαυμάσιος ἀρχιμουσικὸς καὶ καλλιτεχνικὸς διευθυντῆς του. Μίλτος Λογιάδης, πού σπανιότατα πιά ἀκοῦμε λόγῳ φόρτου διοικητικῶν καθηκόντων. Συναυλία μὲ προσεκτικὸ σχεδιασμὸ προγράμματος, ἀλλὰ μὲ πανάθλιο σολίστ τὸ γερμανοκορεάτη πιανίστα Κρίστοφερ Πάρκ [Christopher Park, γ. Βαμβέργη, 30 Ἰουλίου 1987]¹. Τὰ δύο μόνον σχετικῶς ἄγνωστα ὡς

¹ Τὸ Πάρκ (κορ. 박), θεωρεῖται τὸ τρίτο συνηθέστερο κορεατικὸ ἐπώνυμο).

σπανίως ακουόμενα έργα του (ή έναρκτηρία συμφωνία Χαΰντν και ο Απόλλων του Μπρίττεν, δεν παραγράφουν την εγκληματική αδιαφορία του Μεγάρου για την Έντεχνη Έλληνική Μουσική. (EEM) Πλησιάζει 25η Μαρτίου βρέεε! Κι' ελόγου σας φαίνεται να κληρονομήσατε το λυσσαλέο μίσος του Μεγαροκτίτορος (φέτος κλείνουν 10 χρόνια από την έκδημία του!), για την EEM, που έζησα στο τομάρι μου. Ή μήπως σās παρέσυραν τὰ ἦθη Τσιαλῆ, Τάσου Συμεωνίδη, Τσόκανου και Κουμεντάκη (ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τριῶν κρατικῶν ὀρχηστρῶν και τῆς Λυρικῆς) που τὴν ἔχουν κι' ἐκεῖνοι γραμμένη στοῦ διαβόλου τὸ κατάστιχο; ἐπὶ κυβερνήσεως μάλιστα αὐτεπικαλουμένης ἀριστερῆς! Πῶς νὰ μὴ σκεφτεῖς πιά μεθοδευμένη συνωμοσία κατὰ τῆς EEM;

1. ΧΑΪΝΤΝ, ΓΙΟΖΕΦ [Haydn, Joseph, 1732-1809]: Συμφωνία ἀρ. 39, ἡ ἐπιλεγόμενη *Tempesta di mare* (ἰταλ. Τρικυμία), σολ. ἔλ., ἀρ. καταλ. Hoboken 1/39 (1765), ὑψηλόπνοση ἐπιλογή-ταῖρι με τὴν κατακλεῖδα τοῦ προγράμματος τὴν 40ῆ Συμφωνία Μότσαρτ πάνω στὴν αὐτὴ τονικότητα. I. All^o assai. Ἀριστούργημα, ὄχι ἀπλῶς μάθημα συνθέσεως ἀλλὰ πρότυπο ἐμπνεύσεως (μὲ τίποτε δὲν διδάσκεται!) Πλήρης δικαίωση τῆς ἐπωνυμίας της, ἀρχίζει με ἐμφατικὰ κατιὸν διάστημα, ἔπονται παράξενα ἀκούσματα στὰ ξύλινα, και μιὰ ἐμφανέστατη ὑπόμνηση τῆς Συμφωνίας ἀρ. 5, ντο ἔλ. τοῦ Μπετόβεν., γραμμένης τὸ...1807-08! II. Andante. Ξανὰ ἐμφατικὸ κατιὸν διάστημα (μι ὕφ. μείζ. 3/8), ἀπάγει σὲ λεπτότατα ὑφασμένο ἀργὸ μέρος τοῦ συνθέτου ὅπου ἀκούγονται μόνον τὰ ἔγχορδα. III. Menuetto (ἐπιστροφή στὸν ἐλάσσονα) και λαμπερὸ Trio στὰ ξύλινα, με προεξέχον τὸ κόρνο. IV. All^o di molto. Ἀρχίζει ξανὰ με ἐμφατικὸ διάστημα (πέμπτης;) και ἐξελίσσεται σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀσυνήθιστα ἀκούσματα τῆς ἐποχῆς του: 1765! Μὰς γέμισε τὴν ψυχὴ χάρη και στὴν ἄκρως λεπτολογημένη ἐκτέλεση τοῦ Μίλτου.

2. ΣΟΠΕΝ, ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ [Chopin, Frédéric, 1810-1849]: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀρ. 2, φα ἔλ. (1829). Ἄλλο πάλι και τοῦτο: Τὸ ἔργο παίχθηκε μόνον ἀπὸ ἔγχορδα, χωρὶς πνευστὰ και τύμπανα: δηλ. ἐξαφανίσθηκαν ἀνά 2 φλάουτα, ὄμποε, κλαρινέτα σὲ σι ὕφ., φαγκότα, κόρνα σὲ φα, τρομπέτες σὲ σι ὕφ., μπάσο τρομπόνι και τύμπανα ὀρχήστρας. Ὁ γερμανοθρεμμένος κορεάτης ♯, ἀποδείχθηκε δεξιότεχνης σατανικότατα ἀντιμουσικῆς ἐπιτηδεύσεως. I. Maestoso. Ἀρχίζοντας με ἓνα ἀπατηλὰ λεπτὸ, σχεδὸν μοτσάρτειο *toucher* και κρυστάλλινο ἦχο, μόλις κατάφερθε νὰ ἐξαρθεῖ σὲ μιὰ οἶονεὶ δραματικότητα, εἰς βάρος τοῦ

προσδωκομένου **cantabile**, ἐνῶ ἀπαράδεκτε ἐποταχύνσεις τέμπι, ἔξαφάνιζαν κάθε ἔννοια νοήματος καὶ εἰρμού. II. **Larghetto**. Ἀποθέωση αὐτάρεσκης ἐπιτηδεύσεως. Ἄν ἡ ἐμπνεύστρια τοῦ θείου αὐτοῦ Νυχτερινοῦ σὲ λα μείζ. ὑψίφωνος **Konstancja Gładkowska** (1810-1889), πρῶτος(;) ἔρωσ τοῦ Σοπέν καὶ συμμαθήτριά του στὸ Ὠδεῖο τῆς Βαρσοβίας, τὸ ἄκουγε ἔτσι παιγμένο,, σίγουρα θὰ...μπουγέλωνε τὸ συνθέτη. III. **All^o vivace**. Ἀκόμη ταχύτερα τέμπι στὸ φινάλε ὀλοκλήρω-σαν τὴ συμφορά. Τὸ μικρὸ προσδόκιμο ὑπόλοιπο ζωῆς μου ἀποκλείει ἀπώλεια χρόνου γιὰ νὰ ἀκούω τέτοια ψώνια...Νὰ μὴ σὲ ξανακούσω κ. ♯!

3. ΜΠΡΙΤΤΕΝ, ΜΠΕΝΤΖΑΜΙΝ [**Britten, Benjamin**, 1913-1976): **Young Apollo** [Ὁ νέος Ἀπόλλων], ἔργο 16, κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας «φανφάρα» (!!!) γιὰ σόλο πιάνο, σόλο κουαρτέτο ἐγχόρδων (γράφηκε στὸ μετέπειτα περιβόητο Γούντστοκ τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ καλοκαῖρι 1939, σὲ μόλις 11 μέρες, ὡς παραγγελία τῆς Καναδικῆς Ραδιοφωνίας. Γιατὶ ὅμως «φανφάρα», ἀφοῦ ὁ ὄρος ἀναφέρεται σὲ μουσικὴ γιὰ χάλκινα καὶ δὴ τρομπέτες, προαναγγέλλουσα εἴσοδο ὑψηλοτάτων προσωπων; Εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ ἡμιτελὲς ποίημα τοῦ Τζῶν Κήτς [**John Keats**, 1795-1821] Ὑπερίων καὶ ὁ Ἀπόλλων, φαίνεται νὰ ἀντιπροσωπεύει μιὰ νέα τάξη πραγμάτων στὸν Ὀλυμπο. Νὰ τον πάλι ὁ κ. . ♯! Μουσικὴ ὅμως πολὺ ἀπλῆ γιὰ τὸ πιάνο γιὰ τὴ στραπατσάρει. Ἐφαλτήριό της βροντώδεις συγχορδίες σὲ λα μείζ., ἂν δὲ σφάλω, στὶς μπάσα τοῦ πιάνου, ἐφορμοῦν σὲ ἀλλεπάλληλες γρήγορες γκάμες πρὸς τὴν ἄκρα δεξιὰ τοῦ πληκτρολογίου.. Ἀπλὲς ἀρθρώσεις ἐγχόρδων καὶ τοῦ σόλο κουαρτέτου, πιπερωμένες μὲ ἐλάχιστα καυτερές, ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ 1939 ἀρμονικὲς «τολμηρότητες». Πολὺ σύντομο ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἐνοχλήσει, δὲν πλούτισε ἰδιαίτερα τὸ μουσικὸ μας ἐπιστητό.

4. ΜΟΤΣΑΡΤ, ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ-ΑΜΑΝΤΕΟΥΣ [**Mozart, Wolfgang Amadeus**, 1756-1791]: Ἐπί τέλους λύτρωση! Ἐκλίσσα τά μάτια καὶ ἀφέθηκα στὴν ἐρμηγεία βάθους τοῦ Μίλτου στὴν ἐκδοχὴ τοῦ ἀριστουργήματος, χωρὶς κλαρινέτα. Πλὴν τοῦ Χάϊντν, χαμένη ὥρα γιὰ μένα (καὶ ὑποθέτω καὶ ἄλλους). **We were not amused**, θὰ ἔλεγεν ἄλλοτε ἡ βασίλισσα Βικτωρία. Πρὸς τί; (ΜΜΑ, αἴθουσα ΧΔΔ, 16.3.2017).

Λέξεις: 800.

